

DE VOLKSSTEMMING

BIJZONDER PROPAGANDANUMMER VOOR HET REFERENDUM VAN ZONDAG 12 JUNI.

VOORRECHT IS ONRECHT
WERKLIEDEN, STRIJDT ERTEGEN

WIE NIET STRIJDT VOOR ZIJNE RECHTEN
IS EEN VRIJWILLIGE SLAAF

WAAROM?

Geen enkel werkmán die een greintje eigenwaarde, eergevoel en verstand heeft mag nalaten van zondag te komen stemmen.

Waarom?

Omdat het niet meer mag gezegd worden : **de werklíeden bekommeren zich om geen politiek, zij bemoeien zich met geen stemrecht.**

Eens en vooral hebben wij nu gelegenheid dit praatje te doen eindigen.

Dat is noodig!

Waarom?

Bestaat er een grootere onzin, werkgezellen, dan te zeggen : ik bemoei mij met geen politiek?

Immers, wat is de politiek?

Is dat niet de grootste macht die in de wereld bestaat?

Zeker, want de politiek beschikt over **de wetgeving**, door de mannen te kiezen die wetten maken, is één.

En is de wetgeving niet alles?

Door wie worden de belastingen, patenten en contributiën gestemd en gedurig verhoogd? **Door de wet!**

Wie dwingt de armen soldaat te worden en laat de rijken zich vrij koopen? **De wet!**

Wie werpt miljoenen weg aan fortén, aan hooge jaarwedden, enz., en laat de kleine staatsbedienden als bareelwachters knoeien aan fr. 1,60 daags? **De wet!**

Wie beschermt vogels, visschen, honden, en laat straffeloos de gezondheid vernietigen van vrouwen, kinderen en mannen in mijnen en fabrieken? **De wet!**

De uitbuiters, de hooge financiemannen worden beschermd, de werkstakers, de hongerlijders, door andere armen, door onze zonen neergeschoten! Alles in naam **der wet!**

Een haas schieten, gevoed met de vruchten van uw land, dat is diefstal volgens **de wet!**

Speculeeren op de beurs, op de prijzen van graan en allerlei eetwaren, dat is handel drijven volgens **de wet.**

Wie belast vleesch, bier, azijn, tabak, genever en brood? **De wet.**

Wie laat champagnewijnen, luxepaarden, juweelen, fijne sigaren, en andere weeldeartikelen zoo goed als onbelast? **De wet.**

Wie sluit scholen en richt gendarmen op in de plaats? **De wet.**

Keert en draait u waar gij wilt, werklíeden en óveral ontmoet gij de wetgeving op uwen weg.

Zij beheerscht geheel ons bestaan. Zij laat toe dat wij uitgebuit, vermoord, bestolen worden door het groot kapitalisme, dat ons geslacht wordt vernietigd door vrouwen- en kinderarbeid.

Het weinige dat ons overblijft wordt door diezelfde wetgeving uit onze zakken getrommeld onder den vorm van onrechtstreeksche belastingen.

De wetgeving beschikt over 't onderwijs onzer kinderen, over leger, politie, magistratuur, over de 400 miljoen die jaarlijks door ons in de schatkist worden gestort.

En gij zoudt dom en lamdelig genoeg wezen om te zeggen : wat scheelt mij de wetgeving, wat scheelt mij 't kiesrecht, het eenige middel om de staatsmacht in handen te nemen?

Zegt dan liever incens, wat kan 't mij schelen dat ik bestolen, vermoord, vernederd worde, ik, mijne vrouw en mijne kinderen; ik ben slaaf, ik wil het blijven en dit brandmerk, dien vloed op mijn nageslacht laden voor eeuwig.

Is er wel een werkmán die zoo laf kan zijn? Wij gelooven het niet, wij willen het niet gelooven, wij die hopen in de toekomst der werkende klasse, wij die ervan overtuigd zijn dat zij eens de meesters in de wereld zal worden.

En gij, werkgezellen, zult gij die hoop, dit geloof in uw gezond verstand, in uw gevoel van menschenwaarde, in uwe fierheid en bewustzijn van voortbrengers van al wat goed, nuttig en schoon is in de wereld, te leurstellen?

Nee, nee, gij zult, gij moet stemmen Zondag, 't zijn uwe werkbroeders die 't u vragen.

Stemt Zondag en 't is gedaan met te zeggen : 't volk wil geen stemrecht, in andere woorden, het wil zijn eigen belangen niet behartigen.

Stemt Zondag en 't is gedaan met de leugen, met den schandelijken laster, dat wij onze stem zouden verkoopen voor een glas genever.

Gedaan, eeuwig gedaan met dit slijk geworpen op geheel de werkende klasse, want Zondag wordt geen jenever geschonken, Zondag worden geene plaatskens beloofd en wordt er met geen afzettingen bedreigd.

Wie stemt, doet het in volle vrijheid, zonder dwang en uit overtuiging. Ziedaar de groote betekenis van de Volkstemming van Zondag.

Op dan, werklíeden! Al zijt gij katholiek, vrijdenker of protestant, dat geeft er niet toe. De hoofdkwestie is : wilt gij die uwe plichten in den Staat vervult ook uwe rechten uitoefenen.

Zoo ja, in massa op dan en geestdriftig **JA** gestemd, wij willen 't Algemeen Stemrecht, door 't woord **NEEN** onder op uwe kaart uit te schrabbén.

Op met duizenden en Zondag avond zullen wij met zekerheid den volledige riomf voor binnen eenige maanden kunnen voorspellen.

**Koopt de brochure
REFERENDUM.**

Referendum van 12 Juni.

Al de mannelijke en meerderjarige inwoners van **Gent, Ledeberg, Gentbrugge en St-Amandsberg** zullen hunne kaart **DONDERDAG** of **VRIJDAG** ontvangen.

Wie geene kaart zou ontvangen hebben of ze kwijt is, kan eene andere kaart krijgen in het **Café du Nord**, Vrijdagmarkt, **Zaterdag 11 Juni**, van 11 ure 's morgens tot 2 ure nanoen; denzelfden avond van 8 tot 10 ure, alsook den **Zondag** morgen, **12 Juni**, van 9 tot 1 ure.

Om alle misbruiken te voorkomen, zullen deze kaarten eene andere kleur hebben dan de kaarten aan huis besteld. Zij zullen de zelfde nummers dragen.

LAAGHARTIG!

Men vertelt dat de Italiaansche struikroover Concervati voor gewoonte had, zijne slachtoffers tot op het hemd uit te plunderen en hem dan uit te schelden voor schooiers, liederlijke kerels en vagebonden.

Het gedrag in de tegenwoordige kiesperiode der behouders van beide burgerpartijen gelijkt niet slecht aan dat van dien Italiaanschen schelm.

Na eerst den werkmán tot op het been uitgezogen te hebben; na hem voor zijnen overmatigen arbeid betaald te hebben, met een loon, nog niet toereikend om één enkele hondenfamilie behoorlijk te onderhouden, komt men hem thans diearmoede als een misdad in het gezicht te werpen.

Bewonderingswaardig accoord der partijen.

Op al andere punten zijn zij het eens. Maar op dit, op de uitsluiting van den arme, in het toekennen van het eerste aller burgerrechten : het stemrecht, zijn ze eensgezind.

En in hunnen grenzelozen haat tegen de slachtoffers van het kapitalistisch wanbeheer geneeren zij zich niet. Zij spreken het opentlijk uit : slechts die werklíeden mogen ter stembus toegelaten worden die een zekeren welstand genieten; die een huis bewonen van op zijn minst 4 franken in de week huishuur.

De anderen worden betiteld met de namen van : onwaardigen, vagebonden, kaaliggers, enz.

Maar hoe kunnen onze werkers die voor het grootste deel naar huis worden gezonden des zaterdags met 14, 15 franken en nog minder, 4 franken er af doen voor den huismeester?

In onzen tijd van steeds toenemende werkeloosheid moeten door de onderlinge mededinging de loonen onophoudend dalen. Reeds is het loon der schoen- en kleermakers voor het grootste getal ge-

daald tot op dat van wevers en hekelaars, en welhaast zal dit met alle werklíeden het geval zijn.

En zoo zou er dan niemand nog gevonden worden in de werkende klas, die het stemrecht zou bezitten.

Ah, wij weten wel dat dit juist hunnen wensch zou zijn, en ook dien — schijnt het — van de heeren burgers, die hen moeten kiezen.

Want bij elken uitval op de Werklíeden-Partij, bij elke afkeuring van het Algemeen Stemrecht klapten zij in de handen. — Zoo ten minste lezen wij in de verslagen der vergaderingen van katholieken en liberalen.

Gaat uw gang maar, heeren, haalt uw hart op, zoo lang ge dat nog kunt. Voor de laatste maal moogt ge nog eens het versleten kluchtspel : « Liberaal en klerikaal » opvoeren.

Maar weet, dat het van nu af al zijne aantrekkelijkheid verloren heeft.

De strijd om den voorrang van eene der twee partijen is geheel onnoodig. Dit maal reeds is in laatste instantie de uitspraak aan het volk.

Wie ook de meerderheid hebbe, zij zullen niet stemmen wat hun zal believen.

Even als zij tegen wil en dank de herziening gestemd hebben, zullen zij ook het Algemeen Stemrecht tegen wil en dank stemmen.

Laat het u gezegd zijn!

JAMMERKLACHTEN

Zoolang de Fransche werklíeden onverenigd en verdeeld zich tevreden stelden met den naam der republiek, een schoon etiket op eene ledige flesch, riepen onze tegenstrevers de werklíeden toe :

« Ziet gij niet, brave werkmenschen, dat de roode grootsprekers u om den tuin leiden, in Frankrijk hebben de werklíeden 't Algemeen Stemrecht en wat hebben zij er bij gewonnen? Ziet maar, men kiest daar rijken even als hier en die doen het niet beter dan wij. »

Wij hebben altijd geprotesteerd, daar die uitslagen niet te wijten waren aan het Algemeen Stemrecht als princip, maar wel aan de domheid der Fransche werkers.

Tevens voorspelden wij, dat dit vroeg of laat wel eens zou veranderen, daar wij eeuwig met Moyson zullen hopen in het gezond verstand der minderen.

En zie, de laatste gemeenteraadskiesingen geven ons gelijk.

De arbeidende bevolking van Frankrijk ontwaakt, zij groepeerd zich en treedt in het strijdperk als klassenpartij.

En wat is het gevolg? Dat zij in eens twintig steden, waaronder van de grootsten als Roubaix en Marseille bemachtigen, de roode vlag op de stadhuizen planten en vooral meester worden over de miljoenen der belastingen, die in de